

Ünnepi borszentelés Szent János napján

A karácsony nem teljes templomi szertartások nélkül. A hagyományokhoz híven december 27-én, Szent János apostol ünnepén szentelik fel az új bort. Az érdi Szent Mihály-templomban Boros Zoltán plébános áldotta meg az idei „éltető nedűt”.

A szerző felvételei

A legmeghittebb, szent ünnep elképzelhetetlen egyházi és népszokások nélkül. A magyar népi kalendáriumban december 27-e Szent János apostol napja. Régai hagyomány, hogy

ezen a napon a misét követően az új borokat az oltár elé helyezik, majd rövid szertartás keretében megáldják. Egykoron a magyarországi szőlőgazdáknak kötelességük

volt borukat templomba vinni és megszenteltetni. A termelők – hogy továbbadják az áldást – pincebeli hordóikba is öntöttek pár cseppet a szentelt borból. A szokás számos helyen él

ma is: néhány éve egyre több helyen elevenítik fel a hagyományt. Őseink mágikus erőt tulajdonítottak az áldott bornak: a hiedelem szerint beteg embereket és állatokat is gyógyítottak vele.

Szent János apostol ünnepén évről évre megáldják a kiforrott friss termést, az új bort. Az őszi szokást követve december 27-én délután három órától Érd Óvárosában is szentmisével egybekötött borszentelés vette kezdetét. A Szent Mihály-templomban tartott szertartást *Boros Zoltán* katolikus pap végezte. Felcsendült a Mennyből az angyal, majd a plébános megnyitotta a szentmisét:

– Kedves hívek! Ma Szent János apostol és evangélistának a napja van. Kérjük az ő imádságát és közbenjárását!

Boros Zoltán a borszentelést megelőzően pár szót ejtett annak hagyományáról:

– A mai napon a szentmise után boráldást tartok. Az idei borokat – amelyek ilyenkor már le szoktak tisztulni – megáldjuk, hogy bekerüljenek a többi hordóba. Szokták régebben csinálni, hogy a kútba is öntöttek egy picit, illetve minden hordóba öntöttek a megáldott borból, hogy az egész pincét az Isten áldását kísérje.

Táskákkal, díszes szatyrokkal, kosarakkal gyülekeztek az oltár előtt az ófalusi bortermezők, akik kora tavasztól késő őszig keményen dolgoztak, míg boraik a pincékbe kerültek. Viasszal lezárt, ünnepi szalaggal átkötött, a termelő nevével címkézett üvegek sorakoztak szentelésre várva. Az elmúlt esztendő nem volt kegyes a szőlőgazdákhoz: nagy szükségük volt Isten áldására. A plébános Szent János evangélistáról is beszélve szentelte meg a borokat. A Teremtő áldását kérte az érdi borászokra és munkájuk gyümölcseire.

A borszentelési mise után borkóstolót tartottak.

Kovács Renáta

Játékos zenei vetélkedő a Kőrösiben

Mi is tudunk muzsikálni!

A szerző felvételei

Varga Károly és a vetélkedő résztvevői

November 27-én a Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola vendége volt *Varga Károly* rádiós személyiség, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem nyugalmazott tanára, aki egy játékos zenei vetélkedőt mutatott be az iskola diákjainak.

Zenei játékot rendeztek a Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskolában. A Mi is tudunk muzsikálni! című országos komolyzenei vetélkedősorozat érdi fordulóján öt csapat mutatta be tudását. A játékot Varga Károly nyugalmazott zeneakadémiai tanár vezette – Karcsi bácsi nevéhez több ezer rádiós zenei vetélkedő fűződik, a kezdetek kezdete óta ő felel a játékok összeállításáért és levezényléséért. A zsűriben *Kaskötő Marietta* zeneakadémiai hallgató, *Ráplí Györgyi* énektanár, *Maitz Ferenc* igazgató és *Hernádi Beáta* ének-zene tagozatos osztályfőnök foglalt helyet.

A vetélkedőn 9-14 éves diákok mutathatták be jártasságukat a zene világában. A megmérettetés külön felkészülést nem igényelt, a gyermekek alapzenei ismereteikről adtak számot. A tanulók nem egymással versengtek, megszerzett ismereteik feltárásával önmaguknak bizonyítottak.

A csapatok közös énekléssel köszöntötték egymást és a zsűrit. A szívből jövő nótázás, a népdal szeretete hamar összekovácsolta a versenyzőket.

A vetélkedő többféle játékelemet tartalmazott, könnyebb-nehezebb kérdések váltakoztak. A „tudásjátékokban” zenei alapfogalmak, zeneszerzők, hangszercsaládok kerültek terítékre. „A kürt olyan, mint egy nagy kakaós csiga” – mondta Karcsi bácsi, aki kedvességével, humorával és közvetlenségével pillanatok alatt belopta magát a gyermekek szívébe. Kreativitásra, fantáziára épülő feladatok – mint például a ritmusszerkesztés – is helyet kaptak a vetélkedőben, emellett a gyermekek egy-egy percre karmesterekké is válhattak, és a „lab-dal” játékban metronómként diktálhatták az ütemet.

A vetélkedő hatalmas sikert aratott a részt vevő iskolások körében, nagyon élvezték a kétórás játékot. Egy szórakoztató, érdekes műsor keretében eleveníthették fel zenei ismereteiket, mialatt – a tanár úrnak köszönhetően – új ismeretekkel is gazdagodtak. A játékon végeredményt nem hirdettek, a csapatokat az összegyűjtött pontszámok alapján summa cum laude (kiemelkedő), illetve magna cum laude (jeles) minősítésben részesítették.

A Mi is tudunk muzsikálni vetélkedősorozat célja, hogy élvezetes, szórakoztató módon bővítse az iskolások zenei ismereteit, és növelje a művészeti ág iránti érdeklődésüket. A játékok segítségével a gyermekek közelebb kerülhetnek a zenéhez.

Karcsi bácsi mesélt lapunknak a vetélkedő születéséről:

– Ez már a rádiós sorozatokból született. Megnéztük, hogy mit lehetne a rádióban csinálni olyat, ami megmozgatja a gyerekeket, ami más, mint az iskola, és mégis benne van az iskolai anyag is, benne van az iskolán kívül szerzett esetleges ismeret is. Akkor csináltunk zenei vetélkedőket. Először általános

„Lab-dal”-bemutató

iskolásoknak, azután középiskolásoknak, azután egyetemistáknak is. Voltak olyanok, amik csapatvetélkedők voltak és voltak, amelyek egyéni vetélkedők... Az volt a lényeg, hogy ne olyan vetélkedő legyen, amit akkor is csináltak időnként: tíz ember részt vett benne, száz meg hallgatta, és kész. Olyannak kell lennie, hogy egy országnak szóljon – mondta a tanár úr.

– Ez azért született meg, mert egyre jobban kiszorult az ének-zene az iskolákból. Elhatároztuk, hogy csinálunk egy olyan országot átfogó sorozatot – vagy kettőt –, ami lehet tudományos is és lehet játékos is, de mind a kettő játék, nincs semmi verseny jellege, nem hirdetünk sorrendet sem, csak vetélkedő kerete van, mint ahogy most is pontot kaptak a csapatok – folytatta.

A Kőrösi iskola diákjai nem először szerepeltek zenei játékon. November 5-én Erkel Ferenc élete és munkássága címmel a Pest megyei általános iskolák részére meghirdetett többfordulós vetélkedőn bejutottak a döntőbe, és holtversenyben első helyen végeztek. A jól sikerült november végi iskolai játékot – a nagy érdeklődésre való tekintettel – tavasszal megismétlik.

Kovács Renáta

Fogadóóra

Kérdezzon a polgármestertől!

Interaktív műsorunk kéthetente hétfőn este jelentkezik.

Mit, mikor, hol, mennyiért?

Kérdezzon a polgármestertől!

Fogadóóra

az Érd TV műsorán.

Várjuk jelentkezését

Érd TV

e-mail: info@erdtv.hu

tel.: 06-23-523-686

A legfontosabb a játék öröme

Stílusgyakorlatok és karakterek

Többszöri próbálkozás és hosszas előkészület előzte meg *K. Nagy László* érdi színművész októberben indult színi tanodájának létrejöttét. A színész sokáig kereste a lehetőséget, hogy a szereplés iránt érdeklődő, legifjabb korosztálynak átadhassa több évtizedes pályafutása alatt felhalmozott tudását. Úgy tűnik, a feltételek idén ősztől végre adottak, így lehetővé vált, hogy a színész valóra válthassa régi álmát.

K. Nagy László főként egyénilig foglalkozik ifjú növendékeivel, de csoportos feladatok megoldásában is részt vesznek, és amikor arra készen állnak, hosszabb-rövidebb színpadi produkciókkal is meglepik majd a közönséget.

Manapság talán egy picit bátrabbak a gyerekek, mint régebben, hiszen a tévécsatornákból áradnak a tehetségkutató műsorok, és sokan gondolják úgy, hogy egy csapásra híres és ünnepelt lehet bárki. Pedig ez korántsem így van. Akár kirobbanó talentum, akár csak bizsereg valakiben a tehetség, bizony csak kemény munkával, gyakorlással tudja úgy fejleszteni, hogy mindenképpen vállalhassa a nagy nyilvánosságot. A színi tanodába jelentkező lányokat és fiúkat tehát fel kell készíteni a szereplésre – mondja mindezt K. Nagy László, akivel rendszeresen gyakorolják a színpadi megjelenést, az őszinte átélést, a hiteles alakítást. Színpadi sze-

A szerző felvételei

Gyakorol a társulat

replési technikákat sajátítanak el, és az első évben csak házi vizsgákon vesznek részt, hogy fokozatosan szokják a szereplést, majd később szélesebb közönség előtt is bemutatkoznak.

Az elméleti oktatásban mindenekelőtt heti két órában tanulják a szép beszédet, a helyes testtartást, a hangképzést, az éneklést. Oktatójuk azon is fáradozik, hogy javítsa a kommunikációs készségeket, miközben lassan bevezeti a gyerekeket a karakterek formálásának rejtelseibe. Az elméleti és a gyakorlati képzésen olyan tudást szerezhettek, aminek akkor is hasznát

veszik, ha nem kifejezetten a színi pályára készülnek, csupán játszanának, illetve játszva tanulnának jellemformálást, beszédtechnikát, stílusjegyeket. Prózát és verseket, színpadi jeleneteket gyakorolnak egyénileg és csoportosan, amíg igazi produkcióvá női ki magát az előadás.

A legfontosabb azonban a játék öröme, és az, hogy a színi tanoda növendékei jól érzik magukat abban a kis közösségben, amit ez a színi tanoda jelent számukra. És ki tudja, ha nagyon kitartóak és eltökéltek maradnak, talán belőlük is ünnepelt színész válik egyszer... (bálint)

A mester és tanítványai